Viro Amplissimo
Caspari Barlaei
Constantinus Eugenius.
371.

S.

Scribe saepius, dicebas, cum forte Vale dicebas. Id, ecce, vix absolvi protinus me posse sibi. Praestantissimae Matronae Hoeufftae, cuius humanitas quantum debeamus Alcyonio tuo, Virum vel inscribire Dialogis nostris dasce quasi quasdam ἐπιβρίδας, sive stramulas manus aut scintillas; quarum obitae mentionis fiet, cum ab Bredanis Pargeldianis redimus. Portulas autem, nisi grave sit, tuam nostram exhilarationem de nuce ut suffulcias, ex Ovidiano, scilicet, quod grave non sit, de manu amica tradas in ultro amicissimam. Summa sit. meminis nostrum ornato Musis quantum potes. quod si cui non indignum videbitur quod lucem videt, ex evisceratis, quae minus committatur Plautinum augusto charactere. Vale et vide quid agatur. nam eo casu ne sis gnarus subtilis. Coetum sit mare publicum non ingredi nisi tuo cortice incumbens nitenti, cui tam tuto ἀβλαβῶς fluctus conscium impudens datur, ut pelat impudentius. ac securo simul incubui. Ingredi patenti patitur

A. in platanum[?] ibi provolvit epigramma Latinum valde ingenii, ut taceam Dom. des Professor C. Barlaeus N. dicet, prodire audet. Cauo tamen auspicatis me velis etiam umbram laurea in Eos meritaeque gratae. Vene audeas te sum edendi. et mihi tu plus harum mihi penes me latere quam vulgatum fuit. Ne istiusmodi arte necessaria sit, si sic cogari liceat, de Lucina cautio sit. Interpunctionum item et orthographiae mihi, ei carmine praesertim, solicitanti

Hagae Com. XII. Ian. CIↃIↃ XLV.